

Sygn. akt: III U 1806/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Beata Ossowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 lutego 2015 r. w O.

sprawy z odwołania M. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania M. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 13.11.2013r. **znak** (...)

orzeka:

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje M. W. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 14.08.2013r. do dnia 31.12.2014r.;
- stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13.11.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił M. W. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

M. W. wniosła odwołanie od powyższej decyzji, żądając jej zmiany i przyznania jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. wniósł o oddalenie odwołania z uwagi na to, że Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 29.10.2013r. ustaliła, że odwołująca się nie jest niezdolna do pracy.

Przy czym po przeprowadzeniu postępowania dowodowego pełnomocnik ZUS pozostawił rozstrzygnięcie do uznania Sądu.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W okresie od dnia 16.02.2013r. do dnia 14.08.2013r. M. W. miała przyznane świadczenie rehabilitacyjne.

W dniu 14.08.2013r. M. W. złożyła wniosek o ustalenie uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy. Orzeczeniem z dnia 18.09.2013r. Lekarz Orzecznik ZUS ustalił, że M. W. jest częściowo niezdolna do pracy do dnia 30.09.2015r., a niezdolność powstała dnia 18.08.2012r. Na skutek zgłoszenia przez Z-cę Głównego Lekarza Orzecznika ZUS zarzutu wadliwości, jej stan zdrowia był badany przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z dnia 29.10.2013r. orzekła, że M. W. nie jest niezdolna do pracy.

Wobec powyższego zaskarżoną decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił przyznania M. W. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art.57 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2013r., poz.1440 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała we wskazanych w ustawie okresach składkowych i nieskładkowych, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ich ustania.

Definicję osoby niezdolnej do pracy podaje natomiast art.12 ust. 1-3 tejże ustawy, który stanowi, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu (ust. 1), przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy (ust. 2), zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (ust. 3).

W świetle powyższych przepisów skuteczność odwołania M. W. zależna była od wykazania przez nią niezdolności do pracy.

Na tę okoliczność Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu ortopedii i pulmonologii. Po przeprowadzeniu wywiadu z M. W., jej zbadaniu oraz po analizie dokumentacji medycznej biegły ortopeda J. S. rozpoznał u niej: stan po endoprotezoplastyce stawu biodrowego lewego z powodu złamania szyjki kości udowej lewej w sierpniu 2012r. z upośledzeniem funkcji narządu ruchu, niezborność obu stawów rzepekowo-udowych, stopy płasko-koślawe, (...), stan po leczeniu operacyjnym z powodu (...).

Biegły ocenił, że występujące u odwołującej się schorzenia ortopedyczne oraz stopień ich zaawansowania czynią odwołującą osobą częściowo niezdolną do pracy od daty wyczerpania świadczenia rehabilitacyjnego do stycznia 2015r. (k.13).

Natomiast biegły pulmonolog rozpoznał u M. W. przewlekłą obturacyjną chorobę płuc, lecz nie stwierdził z tego powodu niezdolności do pracy (k.28-29).

Organ rentowy wniósł zastrzeżenia do opinii biegłego ortopedy i w konkluzji wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego (k.40-41).

Sąd uwzględnił ten wniosek i dopuścił dowód z opinii innego ortopedy.

Po przeprowadzeniu wywiadu z M. W., jej zbadaniu oraz po analizie dokumentacji medycznej biegły ortopeda G. K. rozpoznał u niej stan po protezoplastyce biodra lewego z powodu złamania szyjki kości udowej.

Biegły ocenił, że schorzenie to stanowi podstawę do stwierdzenia, iż odwołująca była nadal częściowo okresowo niezdolna do pracy do dnia badania przez biegłego.

W uzasadnieniu opinii biegły stwierdził, że badaniem przedmiotowym stwierdzono zadowalającą ruchomość lewego biodra, mierne skrócenie lewej kończyny dolnej i zaniki mięśniowe. Biegły stwierdził, że odwołująca porusza się bez kul. Zastosowane leczenie operacyjne i rehabilitacja pozwoliły uzyskać dobry czynnościowo wynik. Aktualnie odwołująca nie jest już niezdolna do pracy zdaniem biegłego. Biegły dokonał analizy opisów badania przedmiotowego dokonanego podczas badania przez ortopedę J. S. i stwierdzonych wówczas dysfunkcji oraz wziął pod uwagę przeciętny okres rekonwalescencji po operacjach protezoplastyk bioder. Na tej podstawie biegły stwierdził, że w okresie od wyczerpania świadczenia rehabilitacyjnego odwołująca była niezdolna do pracy. Biegły zwrócił uwagę, że badanie przez lekarza orzecznika ZUS z dnia 18.09.2013r. opisywało podobny zakres ruchomości stawu biodrowego (k.49-50).

ZUS w piśmie z dnia 02.02.2015r. oświadczył, że nie kwestionuje tej opinii (k.59). Natomiast na ostatniej rozprawie pełnomocnik ZUS pozostawił rozstrzygnięcie do uznania Sądu. Odwołująca wniosła zaś o przyznanie renty na okres wynikający z opinii biegłego ortopedy.

Zdaniem Sądu należało podzielić wywody i wnioski wynikające z opinii biegłych ortopedów. Wnioski tych biegłych zostały sformułowane po przeprowadzeniu wywiadu, badaniu odwołującej się i analizie całości dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach rentowych oraz w toku postępowania przed Sądem. Biegli jednoznacznie wskazali występujące u M. W. dominujące schorzenie ortopedyczne, którego stopień i nasilenie powodowało w dacie wydawania zaskarżonej decyzji częściową niezdolność do pracy. Ostatecznie żadna ze stron postępowania nie zakwestionowała tych wniosków, zatem Sąd przy orzekaniu oparł się na opiniach sporządzonych przez biegłych ortopedów.

Przy rozstrzyganiu tej sprawy Sąd miał także na uwadze, że w wyroku z dnia 03.02.2010r. Sąd Najwyższy stwierdził, że Sąd musi zwrócić się do biegłego, jeśli dojdzie do przekonania, że okoliczność mająca istotne znaczenie dla prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy może zostać wyjaśniona tylko w wyniku wykorzystania wiedzy osób mających specjalne wiadomości. W takim przypadku dowód z opinii biegłego z uwagi na składnik wiadomości specjalnych jest dowodem tego rodzaju, że nie może być zastąpiony inną czynnością dowodową ani wnioskowaniem na podstawie innych ustalonych faktów (II PK 192/09, LEX nr 584735). Natomiast w wyroku z dnia 03.11.2009r. Sąd Najwyższy stwierdził, że Sąd nie może samodzielnie dokonać ustalenia dotyczącego stanu zdrowia i stopnia naruszenia sprawności organizmu pod kątem zachowania lub braku zdolności do pracy (I UK 138/09, LEX nr 570122).

Nadto Sąd uznał, że M. W. spełnia przesłanki z art.57 ust.1 pkt 2 i 3 w/w ustawy.

Mając to na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał M. W. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 14.08.2013r. do dnia 31.12.2014r.

Zgodnie z treścią art. 118 ust. 1a w/w ustawy - Sąd był zobowiązany, przyznając odwołującej prawo do renty, do zamieszczenia z urzędu w sentencji wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego odnośnie do nieustalenia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. W ocenie Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie nie istniały podstawy do obciążenia odpowiedzialnością organu rentowego za nieprzyznanie odwołującej prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy już na etapie postępowania przed ZUS-em. Z uwagi bowiem na poziom skomplikowania sprawy, do jej rozstrzygnięcia niezbędne były dwie opinie biegłych ortopedów.

Z tych względów orzeczono jak w pkt 2 wyroku.